

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2334/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.38.013/2021/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi személy indítványozó jogi képviselője útján (dr. Kelemen Dániel ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.III.38.013/2021/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns elemei az alábbiak szerint összegezhetőek.
- [3] Az indítványozó (az alapügy felperese) tulajdonát képezte egy Budapest, V. kerületi ingatlan, amely kiemelten védett régészeti lelőhely és világörökségi területen fekszik. Az ingatlan 2009 novemberéig a II. rendű alperes Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. Kerület Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat) tulajdonában állt, amely akkor azt eladta egy projekt cég részére, szállodaberuházás céljára. Az indítványozó az ingatlant 2017 októberében vásárolta meg felszámolási árverés keretében. Az önkormányzat két alkalommal tett az ingatlanra vételi ajánlatot, amelyeket az indítványozó elutasított, majd az önkormányzat 2019. március 6-án Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: kormányhivatal) felé kisajátítási kérelmet nyújtott be a tárgyi ingatlan teljes területére vonatkozóan terület- és településfejlesztés, valamint örökségvédelem közérdekű célra hivatkozással.
- [4] A kormányhivatal a 2019. október 8-án hozott BP/1008/06114-50/2019. számú határozatában az ingatlan teljes területét az önkormányzat javára kisajátította.

Kötelezte az önkormányzatot 815 504 252 forint kisajátítási összeg és késedelmi kamatainak megfizetésére.

- [5] Az indítványozó eljárási- és anyagi jogi jogsérelmekre hivatkozással keresetet nyújtott be, amelyben elsődlegesen a kisajátítás jogalapját, másodlagosan a kártalanítás összecszerűségét vitatta.
- [6] A Fővárosi Törvényszék 2021. június 23-án meghozott 47.K.703.833/2021/9. számú közbenső ítéletében a keresettel támadott határozat jogalapja tekintetében az indítványozó keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a kisajátítási kérelem hiányosan került előterjesztésre, de ez az indítványozó jogainak gyakorlását nem korlátozta, így nem foghatott helyt az indítványozó azon érvelése, hogy változási vázrajzi és jogosulti lista hiányában az eljárást meg kellett volna szüntetni, ráadásul az önkormányzat önkéntes hiánypótlás keretében csatolta a hiányzó változási vázrajzot. Azt is megindokolta, hogy az ingatlan bérlője az ingatlan-nyilvántartásban nem szerepelt, ezért őt kártalanítás nem illeti meg, így a társaság ügyfélként történő bevonásának mellőzése nem jogszabálysértő. Rögzítette a Törvényszék, hogy a kisajátítási eljárás 2019. március 6-án indult, a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 22. § (2) bekezdésében meghatározott 75 napos ügyintézési határidő 2019. május 20-án járt le, a kormányhivatal azonban a határozatát – az ügyintézési határidőt jelentős mértékben túllépve – 2019. október 8-án hozta meg. A Törvényszék szerint a határidő túllépése az ügy érdemére nem volt kihatással, az nem gátolta az indítványozót az őt megillető jogok gyakorlásában. A Törvényszék szerint nincs alapja az indítványozó azon hivatkozásának, hogy az ügyintézési határidő leteltét követően beszerzett bizonyítékok az eljárásban nem használhatók fel. A Törvényszék szerint az indítványozó nem helytállóan hivatkozott arra, hogy a kormányhivatal a változási vázrajz, a felmérési vázrajz, illetve a 2019. május 31-i önkormányzati nyilatkozat megküldésének elmulasztásával eljárási jogszabálysértést követett el, mivel kifejezetten ilyen kötelezettsége nem volt a hatóságnak, az indítványozó pedig az eljárás során az iratbetekintési jogát több alkalommal gyakorolta. Azt is megállapította, hogy a kormányhivatal az indítványozó 2019. október 11. napjára vonatkozó iratbetekintési kérelmét jogszabálysértően nem teljesítette, de ez az ügy érdemére kihatással nem volt, mert a hatóság a döntését már korábban meghozta. Kifejtette, hogy a részleges kisajátítás kérdését a kormányhivatal vizsgálta, erre az önkormányzat nyilatkozatának megfelelően azért nem kerülhetett sor, mivel a régészeti lelőhely az ingatlan teljes területét lefedi, annak komplex bemutatása a teljes ingatlan kisajátításával valósítható meg, az indítványozó által javasolt alternatív megoldásoknak pedig legfeljebb a kisajátítási eljárás megindulását megelőzően lett volna helye. A kisajátítás jogalapja körében a Törvényszék kiemelte, hogy az ingatlanra a kerületi építési szabályzat külön rendelkezéseket tartalmaz, amely a feleket köti. Eszerint az ingatlanon – a mélygarázs létesítésén túl – kizárólag olyan építési munkák valósíthatók meg, amelyek közérdekű

célt szolgálnak (városfal bemutatása, közösségi játszótér kialakítása, stb.). A támadott határozat egyértelműen tartalmazza a Kstv. 3. § i) pontja szerinti örökségvédelmi okok fennállását, így a régészeti lelőhely és a történelmi városfal épségének megóvását, bemutatását és az ehhez kapcsolódó tereprendezési munkálatok szükségességét. A kisajátítás feltételeinek fennállása közül a közérdekű cél meglétét a Törvényszék bizonyítottan találta. Bizonyítást nyert a Törvényszék szerint, hogy a történelmi városfal az ingatlanon húzódik végig, ahogy azt is rögzítette, hogy a közérdekű cél a tulajdonjog korlátozásával nem volt teljesíthető. Nem releváns a Törvényszék szerint az, hogy az indítványozó milyen beruházást tervezett az ingatlanon, mivel azt nem kezdte meg, annak engedélyezésére hatósági eljárást nem kezdeményezett.

- [7] A közbenső ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a Kfv.III.38.013/2021/18. számú, 2022. június 29. napján meghozott ítéletével a Törvényszék közbenső ítéletét hatályában fenntartotta. Álláspontja szerint a Törvényszék a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból túlnyomórészt helytálló jogi következtetéseket vont le, a Törvényszék indokolását tovább részletezte. Kiemelte, hogy amennyiben a kisajátítás jogalapja helyi építési szabályzaton alapul, akkor a jogalap fennáll, a kisajátítási cél közérdekűségének további bizonyítása nem szükséges. Azt is rögzítette a Kúria, hogy a 2019. október 11. napjára kért iratbetekintés biztosításának elmaradása az ügy érdemi elbírálására azért nem gyakorolt lényeges kihatást, mert a határozatot a kormányhivatal ekkor már meghozta és az indítványozónak lehetősége volt iratbetekintésre 2019. október 14-én.
- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát, melyben arra hivatkozott, hogy a Kúria ítélete sérti az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdésében biztosított tudományos szabadsághoz való jogot, a XIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogot, a XXIV. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [9] Az indítványozó szerint a kisajátítási eljárás a tulajdonhoz való jogának aránytalan korlátozását valósította meg, ennek során a kisajátítás Alaptörvényben rögzített ultima ratio jellege nem valósult meg. A hatóság és a bíróságok szerinte az alapjogi szempontra érzéketlenek voltak, nem érvényesítették az arányossági szempontokat, nem vizsgálták, hogy a kisajátítási eljárás során megjelölt közérdekű cél kisajátítás nélkül megvalósítható-e. Szerinte az arányosság vizsgálata akkor sem mellőzhető, ha a kisajátítási ok a helyi építési szabályzaton alapul. Azt is állította, hogy a kisajátítási eljárás nagy számú és súlyos, alapjogi relevanciával bíró eljárási szabálysértése összességében és egymásra tekintettel az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának sérelméhez vezetett, továbbá szerinte azzal, hogy az eljáró hatóságok és bíróságok tudományos kérdésekben a tudomány képviselői helyett döntöttek, a tudomány szabadságának jogát szükségtelenül korlátozták.

- [10] A tulajdonhoz való jog állított sérelme vonatkozásában előadta, hogy szerinte az értékgarancia jelen ügyben nem érvényesült, mivel a kormányhivatal által megállapított kártalanítás olyan szakértői véleményen alapul, melyhez képest az eljárás iratanyagát képező két további szakértői vélemény is eltérő, érdemben magasabb összeget állapított meg.
- [11] Szerinte egy egyensúlytalan helyzetet teremt az, hogy az önkormányzat a kisajátítási eljárásban egyszerre jelenik meg ügyfélként és jogalkotóként, így fontos, hogy az önkormányzat ezzel ne élhessen vissza, így még inkább elvárható a kisajátítás alkotmányosságát biztosító anyagi és eljárásjogi követelmények szigorú betartatása. Hangsúlyozta, hogy az arányossági vizsgálat tárgya az alapjogsérelem súlyának és a közérdek fontosságának összevetése. Szerinte nem lehet arányos az az alapjogkorlátozás, ami túllépi a feltétlenül szükséges mértéket. Érvelése értelmében a Kstv.-nek a közérdekkel arányban álló tulajdonkorlátozást biztosítani hivatott rendelkezései tartalmilag nem érvényesültek az eljárásban, így nem érvényesült az eljárás során az alkotmányos tulajdonvédelem sem. Azt állította, hogy amíg a Törvényszék a közbenső ítéletben a jogvita alapjogi jelentőségét és súlyát negligáló nagyvonalúsággal kezelte az arányosság kérdését, addig a Kúria hosszas, azonban dogmatikai és fogalmi zavarokkal terhelt indokolással magyarázta az alkotmányjogi szempontból szükséges arányossági szempontok érvényesítésének teljes hiányát az eljárások során. Szerinte az ítélet a közérdekűségi kritérium fennállása esetén tévesen az arányossági kritériumot is igazoltnak tekinti, ami a teszt arányossági komponensének teljes és alaptörvény-ellenes kiüresítése. Úgy vélte, hogy az arányossági mérlegelés elvégzése az Alkotmánybíróságra maradt. Azt is állította, hogy a Törvényszék nem fejtette ki, hogy a közérdekű cél elérésére milyen okból nem képes az indítványozó, a Kúria ebben a körben kifejtett álláspontját pedig vitatta. Azt a következtetést vonta le, hogy akár az ingatlan részleges kisajátítása, akár a felek együttműködése a közérdekű célok érdekében, akár más egyéb mód (pl. szolgálat alapítása az ingatlanon) arányos, és a közérdekű cél elérésére alkalmas megoldás lehetett volna.
- [12] A tisztességes hatósági és tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében előadta, hogy sérült a fegyverek egyenlősége azzal, hogy az eljárások során több kulcsfontosságú dokumentumot nem, vagy csak késedelmesen ismerhetett meg. Ezek közül az egyik irat megtekintésének hiányát ráadásul az indítványozónak kellett volna igazolnia, de szerinte az iratbetekintés során semmiképpen sem telepíthető az iratbetekintő ügyfélre olyan kötelezettség, hogy például jegyzőkönyvet vegyen fel a megtekintett iratokról. Hangsúlyozta, hogy az általa sérelmezett hiányzó iratokat határidőn túl nyújtották be, ráadásul a Törvényszék által is legitimált kormányhivatali gyakorlat az iratbetekintési jog gyakorlását is kiüresíti, ugyanis amennyiben az ügyfél nem értesül arról, hogy a tárgyalást követően (amikor egyébként már nem is lenne mód a kisajátítási terv kiegészítésére) újabb, a kisajátítási

terv részét képező dokumentumok keletkeztek az aktában, akkor nincs is abban a helyzetben, hogy az iratbetekintési jogát gyakorolhassa. Tisztességtelennek tartotta azt is, hogy az önkormányzat jogi képviselője hozzá képest napokkal korábban átvette a határozatot. Habár emiatt ő külön iratbetekintést kért, de azt megtagadták, a Kúria pedig annak ellenére nem biztosított számára jogvédelmet, hogy egyébként megállapította a jogszabálysértést.

- [13] A tényállás kellő tisztázásának hiányára hivatkozva azt állította, hogy a kisajátítás céljaként megjelölt örökségvédelmi cél szakkérdés. Az eljárások során az indítványozó konzekvensen képviselte azon álláspontját, hogy örökségvédelmi szakértő kirendelése, illetve az indítványozó további, a telekkel és a városfallal kapcsolatos bizonyítási indítványainak teljesítése szükséges. Szerinte csak egy szakértő tudta volna eldönteni azt, hogy az önkormányzat céljai eléréséhez milyen mértékben szükséges az ingatlan igénybevétele és ez alapján tudtak volna az eljáró hatóságok és bíróságok mérlegelni a tulajdonkorlátozás arányosságát.
- [14] Az ügyintézési határidő túllépését úgy értékelte, hogy már a kisajátítási eljárás egyetlen tárgyalására is az eljárásra előírt határidő leteltét követően került sor, a kisajátítási határozat meghozatalára pedig olyan bizonyítékok alapján került sor, melyek becsatolása szintén az eljárási határidő leteltét követően történt. Szerinte a változási vázrajz és a területkimutatás nélkül magát a kisajátítási eljárást sem lehetett volna megindítani, aminek tükrében annak ilyen kései benyújtása még súlyosabb jogsértés. Mivel az indítványozó csak a Törvényszék előtti eljárásban ismerhette meg ezeket az iratokat, egyértelműen látható szerinte, hogy az ügyben megtartott egyetlen kisajátítási tárgyaláson e kiemelten fontos iratok ismeretének hiányában önhibáján kívül nem tudott teljeskörű észrevételeket tenni a kisajátítással kapcsolatban. Az 5/2017. (III. 10.) AB határozatra hivatkozva kifejtette, hogy a vonatkozó garanciális jellegű szabályokat nem lehet ilyen *contra legem* nagyvonalúsággal kezelni az indítványozó hátrányára. Szerinte a helyes döntés a Kúria részéről az lett volna, hogy egyrészt a határidőn túl végzett cselekményeket, benyújtott bizonyítékokat hatálytalannak, másrészt a határidőn túl hozott közigazgatási döntést semmisnek tekinti. Szerinte az önkormányzat kizárólag a jelentős határidőtúllépés következtében került abba a helyzetbe, hogy a kormányhivatal hathatós támogatásával, több részletben összeállíthasson egy közel hiánytalan kisajátítási kérelmet.
- [15] A tudományos szabadság állított sérelme körében arra hivatkozott, hogy az eljáró hatóság és bíróságok megfelelő szakértelem hiányában nyilvánvalóan nem tudták megítélni a fentebb rögzített szakkérdéseket. A peres ügyben kialakított kúriai álláspontot úgy értelmezte, hogy aszerint az eljáró bíróság maga foglalhatja az állást például abban a kérdésben, hogy örökségvédelmi szempontból a kisajátítással biztosított tevékenység közösségi előnyei a tulajdon elvonásával okozott kárt jelentősen meghaladják-e, vagy hogy az egész ingatlan kisajátítása indokolt-e. Más

kérdés szerinte, hogy a fentebb kifejtettek szerint a Kúria e feltételeket önmagában a kerületi építési szabályzatra való hivatkozással egyáltalán nem is vizsgálta. Álláspontja szerint a tudomány Alaptörvény által biztosított szabadságából fakadó követelmény az, hogy szakkérdésekben az állam bíróságai szakértői véleményre alapozzák döntésüket.

- [16] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.
- [17] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont], továbbá tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [18] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés].
- [19] Az indítványozó az Alaptörvény X cikk (2) bekezdésének sérelmét állító indítványi elem kivételével érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §]. Az Alkotmánybíróság azonban kiemeli, hogy az indítványban felhívott X. cikk (2) bekezdésében biztosított jog vonatkozásában az indítványozó nem a saját, hanem a tudomány képviselői jogainak sérülésére hivatkozott. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ebben a vonatkozásban az indítványozó nem tekinthető érintettnek, mert az állított sérelem az indítványozó egyedi ügyével kapcsolatos ugyan, de nem a saját Alaptörvényben biztosított jogára vonatkozik, ekként jelen alkotmányjogi panasz keretei között nem vizsgálható. Mindazonáltal az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítványozó a X. cikk (2) bekezdésének felhívása ellenére ebben a körben

lényegében azt kifogásolta, hogy a bíróságnak kötelező lett volna szakértőt kirendelni, ami tartalma szerint a bírósági eljárás tisztességességének megítélése körében értékelhető.

- [20] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint e befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [21] Az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel, figyelemmel az Alkotmánybíróság Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, továbbá XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben kimunkált gyakorlatára. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróságnak azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely megállapítható-e.
- [22] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó a fentiek szerint alapvetően a támadott kúriai ítélet indokolásának vélt hiányosságaira és hibáira hivatkozott. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett megvizsgálnia, hogy az indítványozó által előadott érvek felvetik-e a Kúria ítéletével kapcsolatosan az alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [23] Az indítványozó lényegében a panasz minden egyes elemében a hatóság és a bíróságok megállapításait vitatta. Nem értett egyet a tulajdonelvonás arányosságával, egyes dokumentumok késedelmes csatolásával, az eljárási határidő túllépésének következményeivel, az iratbetekintési jog biztosításának hiányával, az örökségvédelmi szempont alátámasztottságával. Olyan érveket hozott fel, amelyeket a bíróságok már részletesen vizsgáltak, a Kúria pedig különösen részletesen kifejtette ezekkel kapcsolatos álláspontját. Olyan szakkérdések mikénti megítélését vitatta, amelyek esetleges alaptörvény-ellenességének érdemi vizsgálhatósága érdekében az Alkotmánybíróság szerint nem lett volna elegendő azzal érvelni, hogy az indítványozó szerint a Kúria miért döntött rosszul (jogszabálysértően), hanem elvárható lett volna az indítványozótól az is, hogy érveit vesse össze a vonatkozó jogszabályokkal és világítson rá arra, hogy a Kúria döntésében melyik jogszabályhelyek alaptörvény-ellenesség szintjét is elérő értelmezése vezetett az indítványban állított alaptörvény-ellenességhez. Habár a határidő-túllépésre vonatkozó érvelésében azt állította, hogy a Kúria döntése eltér az Alkotmánybíróság által támasztott elvárástól, ezzel kapcsolatban azonban megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a felhívott 5/2017. (III. 10.) AB határozat nem az eljárási határidők, hanem az anyagi jogi határidők túllépésével kapcsolatban vonta le az indítványozó által jelen ügyben is irányadónak tartott jogkövetkezményt. Ennélfogva az indítványozó ebbéli indokolása az 5/2017. (III. 10.) AB határozattól az ügy alkotmányjogi szempontból releváns lényegi eltérése miatt érdemi vizsgálatot nem alapoz meg. Úgyszintén hosszan sérelmezte az

indítványozó azt, hogy a kisajátítást kérő önkormányzat maga határozta meg a kisajátítás alapjául szolgáló rendelet tartalmát, azt azonban már nem fejtette ki, hogy ez önmagában miért ne lenne elegendő indok a kisajátításhoz, mindösszesen a döntéssel kapcsolatos ellentétes álláspontját fejtette ki.

- [24] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság utal rá, hogy következetes gyakorlata szerint önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a Kúria döntésével, valamint annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. A Kúria indítványozótól eltérő jogértelmezése ugyanis alapvetően szakjogi-törvényességi, és nem pedig alkotmányossági kérdésnek tekinthető, ekként az Alkotmánybíróság hatáskörén kétséget kizáróan kívül esik, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől.
- [26] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasa a sérelmezett döntéssel kapcsolatban nem fogalmazott meg a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [27] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. február 6.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró*